

Tėtis, aš, teta, pusbrolis ir tečio sūnėnas dlickabs ay-
kome į pirmąjį dietuos sosting - Kernavę, kurioje by-
ko gyvonois archeologijos dienos.

Buvu, šauku eiti, giedoti ir melstis kartu su tiek
daug žmonių.

Rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty,
rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty, rug-
pjūty, rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty, rugpjūty,
lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos,
lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos,
lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos, lenkijos,

Kai sesutė ėjo miogoti popietinio miego, mes su
mama aplankime Sintaro muzieju, Palangos bota-
nikos sodą ir puošnių Palangos bažnyčią...

Paskutinę, paskutinę, paskutinę, paskutinę, pasku-
ties, paskutinę, paskutinę, paskutinę, paskutinę, paskuti-
ne, paskutinę, paskutinę, paskutinę, paskutinę.

Yklasės darbas

Atvašymas

Hälevala

Šiam suonui eje yra aprašyti lyg du pasauliai: miugas, nes jo rankose liko sampo mažytė dalis, kuri

Hälevala iš Pohjola. Hälevala graži, tačiau iš žviesi šalis, o
Pohjola skendi žamysbėk. Šalys pėšasi dėl sampo, ganu-
nancio įraicias girybes.

Senas, rintas Neinemeinas, lengvabūdis Leninkėinas ir
kalvis Ylmarijas. išsirotoje į Pohjolę.

Neinemeinas buvo išmūtingiausias iš visų, tad jis susi-
tiko su Louke, Pohjös šeimininke, ir paprašė, kad ši
jam atiduoty sampo. Bet loukė norejo atiduoti, tad
audruolai sugalvojo sampo pavogti. Leninkėinas ir
Ylmariju pavogė sampo nuskubėjo prie valties, kuri jy
laukė Neinemeinas.

Ys pradžiu verai džiaugisi, bet vėliau Neinemeinas
buvo rintas iš susikauptes.

Loukė užsiundė ant vyrų vandenyn ir vėjo dievy-
bes, tačiau Neinemeinas jaičių dievybes jy nepulti.
Jada loukė parverė didžiulių paukščių ir saro-
nagais norejo atsiunti sampo, bet Neinemeinas kardu-
nujinto jai beveile vesus nagus, o ši netikėtiniu sampo
metė ją į jūrą.

Sampo nuskendė.

Loukės šlovė baigėsi, tačiau Neinemeinas buvo lai-

net vi tolia mažia , gali skleisti šviesą, veile ir tiesą ... jei šmonės nėra, darbe, mokykloje būtų besiūlyantys ir laiminti...

10 t

29.10.

Klaidy taisimas

9.15

Klases darbas

Ee

Kiskienės laime skirtinė

Laimė - tai savitas, kiekvienam skirtinas jaunmas.

Žmogus, kuris gyvena kaimo, turbtų didžiausia laimę būtų nurodymas į dideli miestą – pavieniogauti.

Mieste gyvenančiuose mogūs laimė kelionė dienomis išvykti į miestą ir naktį gamtoje.

Fačiai, juk nežinada laime yra kelianti ar nėgaunčia
kitais malonumais. Jis manau, kad tikiuoj laime yra bū-
ti kertu su brangiais žmonėmis, dirbtį registrinių darbų, jie
tada kiekvieną dieną bus laimes kypina.

Jaila, kad ne visiems lemta būti laimingieji. Kiti-
tiesiog nemoka džiaugtis gyvenimu, o jie būty nuostabū.

Kārni darbas

utdomas hickevicius

Gražiūn

2009.09.15

3. ištrašykite gražinos paveikslę.

2. Kokias gražinos etines nuostatas pertekliai frazė „Minkštųjų valdovų tarnas tenčiūno“ vi po jos eiantis monologas.

3. Koks Gražinos pošūris į Liutawro sumanyning? Kokios eilutes jis išryškėja? Kaip Gražina rečionė elgtis?

1. Grąžina tuo visų Lietuvos mėrginių būro pagarsėjusi kaičiai gražiausia mėrgina. Ji buvo išmūngia, ir noro būto jau palyversti, jos veidas bylojo apie grąžinos uimtumą ir gaidimo.

„Jos ugis panašus buvo į kūnigarkscio durtuoro. Pečiai buvo platus, o žviltynis jos būto išaknus nė vinta.

Grasina nėgo medžioti. Y i nebuvo išpuikui joniute, bet
yustinga ir dragi moteris.

Lietuvos žabai mylojo savo žmonę. Ji jau rečiau patenk-
vo, padengindavo, bet iš išklausydam. Yis turėjo didžiulę jos